malos qđ notatū fuit ibi (fortis) ad remunerandū bonos qđ notatū fuit ibi (potens) ad ꝓtegendū hic ſuos qđ notatū fuit ibi (dñs po. in pre.) Eſa. xxvj. Aperite portas et introibit gens iuſta ⁊ cuſtodiet veritatē Zach. xj. Aperi libani portas tuas. iſte aūt porte eternales .ſ. v͛tutes ⁊ opa q̄ nobis aperiunt ingreſſum eterni regni ⁊ celeſtis ir͞lm ſignificate ſunt ꝑ ſex portas ir͞lm q̄ elevate ſunt ⁊ edificate Nee. iij. Prima porta fuit porta gregis hec eſt ꝯverſio penitentis ꝑ quā grex dñi diſperſus reducit̄ ad ouile domini. ps̄. Introite portas eiꝰ in ꝯfeſſiōe. j. Pet. ij. Eratis ſicut oues errantes. ſed ꝯverſi eſtis nunc ad paſtorē ⁊ epiſcopū aiaꝝ vr̄aꝝ. vn̄ ſignant̄ dicit̄ ꝙ Eliaſib ⁊ fratres eiꝰ ⁊ ſacerdotes edificauerūt illā portā. Eliaſib eñ interp̄tat̄ deus meꝰ facturā ꝯvertens: hic eſt xp̄s q̄ ꝯvertit peccatores quoꝝ naturā non vicium ipſe fecit. Fratres eiꝰ ſunt ſacerdotes ꝯfeſſores p̄dicatores q̄ coedificant portā. hortando ⁊ predicando ⁊ recipiendo ad p̄niam ⁊ ꝑ ꝯfeſſionem lauant hoſtias dñi offerendas. vn̄ eadē porta dicta ꝓbatica piſcina alio noīe. Scđa porta eſt porta piſciū hec eſt amaritudo mortificatiōis carnis in qua viget aīa ſicut piſcis in aqua maris ⁊ tollit ſuggeſtiōes dyaboli: ⁊ morſus rabidi canis. i. prauas delectatiōes. vn̄ hn̄ dicit̄ ꝙ hāc portam edificauerūt filij Aſnaa q̄ interp̄tat̄ ſerpentē tollens in ea aūt exigit̄ vigor ſp̄ūs. vn̄ eadē porta dicta eſt porta Dauid. i. manu fortis. Tercia porta eſt porta veteꝝ q̄ etiā dicta eſt iudiciaria ꝑ quā ſignat̄ ꝯtēptꝰ mundi ⁊ egreſſus a mūdo q̄ duplicē habet vetuſtatē q̄ cognoſcunt̄ a cognoſcente mundū. Naū. iij. Omnis q̄ viderit te reſiliet a te: ⁊ hoc eſt ꝙ edificauerūt eam Joiada filiꝰ Faſea ⁊ moſollā. Joiada eñ interp̄tat̄ dñi cognitio. Faſea tranſiēs Moſollam plaſmatio eoꝝ. Hoſoida in ꝯſpectu dei q: q̄ habet cognitionē dei ⁊ mundi de mundo tranſit ad p̄miū vt ꝯformat ſe deo vt tandē ad aſpectū eiꝰ ꝑueniat. Quarta porta eſt porta vallis hanc edificauit Anym ⁊ habitatores zanoe ꝑ vallem intelligit̄ defectꝰ terrenoꝝ. Anym interpretat̄ miſcđia. zanoe iſte requieuit: ꝑ hoc intelligit̄ miſcđia que viſcera indigentiū requieſcē facit. vn̄ ad Philom̄. Viſcera ſanctoꝝ requierūt in te frater. ⁊ hec porta dr̄ gyon. i. vallis pietatis vel porta ioſaphat. i. dñi iudiciū q: de ſolis opibꝰ pietatis fiet diſceptatio in iudicio. Math. xxv. ⁊ ꝑ hoc dat̄ requies vt ibi dicit̄. Venite benedicti ⁊c̄. Quinta porta eſt porta ſterquilinij quā edificauit Melchias filius Rechab princeps uici bethatarē. Melchias interpretat̄ rex dñs Rechab ꝯdeſcendens vel aſcenſio. Bethatarem domꝰ vinee ſiue eruditionis triſtitie. hec eſt humilitas in obedientia ⁊ patientia. humilitas eñ regi a dño ꝯdeſcendens vel obtemperans ꝑ obedientiā ⁊ patientiā ex triſtibꝰ eruditionē ⁊ leticiā ſpiritualem accipiens aſcēdere facit dū hūilit̄ ſe ſubmittit q: hūilē ſpū ſuſcipiet gl͞ia. Prouer. xxix. Sexta porta eſt porta fontis quā edificauit ſibi ſellū Coloſai princeps pagi maſpha. ſellū pacatus vel pacificatio. colozai vox vidētis vel fortitudis maſpha aquarū impetus vl̄ ꝯtemplatio vel locus iudicij. ꝑ que ſignificat̄ ꝯpunctio deuote oronis cum ſuis circūſtātijs ſiue ornamentis. Debet eñ oro ꝓcedere de fonte duplicis ꝯpunctiōis. ſ. ꝯtritiōis ⁊ charitatis ex pacata ꝯſcīa ad pacificandū deū ſibi ⁊ eccl͞ie videns ꝑ diſcretionē fortis ꝑ pſeuerantē deſiderij intentionē impetuoſa lachrymarū torrentibꝰ ꝯtemplatōe illuſtrata timore reuerentie verecunda. de prima ꝯpunctiōe Judith. xvj. Filij puellarū ꝯpunxerūt eos ⁊ Act. ij. Compuncti ſunt corde ⁊ dixerūt ad Petrū ⁊ ad reliquos apl̄os. Quid facieꝰ viri fratres De ſcđa ps̄. Potaſti nos vino ꝯpunctiōis: de ꝯſcīe pacatione Luc. xij. Auulſus eſt ab eis quantū iactꝰ eſt lapidis ⁊ poſitis genibꝰ orabat ⁊c̄. ⁊ dr̄ quantū iactus eſt lapidis ſcȝ ne lapis aliene cure ad mentē tūc iaciat̄ vel q: tūc erat dñs. q. ſub iactu lapidis. i. ſub paſſiōe ꝓ qua orabat. ſic. ij Paral. xx. Joſaphat timore ꝑterritus totū ſe contulit ad rogandū deū de pacificatiōe dñi. Exo. xxxij. orante Moyſe placatꝰ eſt dñs ne faceret malū qđ locutꝰ fuerat aduerſus pplm ſuū. de diſcretiōe petendi. iij. Re. iij. Placuit ſermo corā dño ꝙ Salomon rem huiuſmodi poſtulaſſet. ſ. ſapiam. hoc aūt dictū fuit Salomoni dormienti. i. pacifico ⁊ tranq̄llo talis impetrare poteſt qđ petit de pſeuerantia. Luc. xviij. Qui p̄ibant increpabant eū vt taceret. ipſe ꝟo magis clamabat de impetu lachrymaꝝ. Can̄. iiij. Fōs hortoꝝ puteus aquarū viuentiū que fluūt impetu de libano. de ꝯtemplatōe que ſequit̄ lachrymaꝝ impetū ſicut ſolis coruſcatio effuſionē imbriū dicit. Tob. iij. Poſt tempeſtatē tranq̄llum facis ⁊ poſt lachrymationē ⁊ fletū exultationē infundis. De reuerentia Heſter. xv. Vidi te dñe q̄ſi angelū dei ⁊ ꝯturbatū eſt cor meū p̄ timore gl͞ie tue.

I
Porte virtutū ⁊ bonoꝝ opeꝝ quibꝰ aperit̄ nobis ingreſſus regni celeſtꝭ figurātur i ſex portis Jerl͞m.

R
De ꝯditionibꝰ oronis.

Pſalmus XXIIII ps̄. xxiiij.

Ad te dñe leuaui aīam meā deus meus in te confido non erubeſcam. 1

Titulus. In finē ps̄. dauid. Supra egit ꝓpheta de reditu fidelis ppl̄i in patriā ibi: (dñs regit me) ⁊ de reditu xp̄i in patriā ibi (dñi eſt terra) In hoc ps̄. petit ꝓpheta in pſona eccl͞ie oñdi ſibi viā per quā poſſit redire ad patriā ad quā hic inter preſſuras ſuſpirat. ps̄. iſte tripartitus eſt. Pri͞o petit oñdi ſibi viam. Secundo petit pctā ſibi dimitti ibi (reminiſcere) Tercio oñdit quō habeant̄ eterna (q̄s eſt hō) eccl͞ia ꝟo vel ꝓpha in pſona eccl͞ie anteq̄ȝ petat. primo captat beniuolentiā iudicis oſtendens merita ſua. pri͞o meritū charitatis cum dicit (ad te) o dñe (leuaui aīam meā) hoc eñ fit ꝑ charitatē. vn̄ dicit Grego. Machina cordis vis amoris. ſicut eñ machina eleuat lapidē: ita amor eleuat cor ad deum ꝯtemplandū ⁊ deſiderandū. de qua eleuatione dicit Job. vij. Elegit ſuſpendiū anima mea. Grego. Qui ſup̄na nō ꝯſiderat in his fantaſticis q̄ſi veris bonis exultat. Secundo oñdit meritū fidei ſue cū dicit (deꝰ meus). ſ. ꝑ cultum. fides eñ theoſebia eſt vt dicit Auguſ. Tercio oñdit meritū ſpei vel ꝯfidentie cū dicit (in te confido) in quo etiā oſtendit virtutū meritū. ſ. humilitatis cū dicit (in te). q. d. nō in me. Quarto oſtendit meritū pſeuerantie. cum dicit (nō erubeſcā) poſtea captat beniuolentiam a pſona aduerſarioꝝ quantū ad pctm̄ oris q̄ parati ſūt deridē eccl͞iam ſi viderent eā auxilio dñi deſtitutā. vn̄ dic.

Neq̄ȝ irrideant me inimici mei. etenī vniuerſi qui ſuſtinent te non confundent̄. 2

Neq̄ȝ irri. me ini. m.) demones vel heretici. q. d. nō ſolū ꝓpter merita me exaudias. ſȝ ⁊ ꝓpter maliciā inimicoꝝ ne me irrideant ⁊ vere ita facies q: nō deſeris (ſperantes in te) hoc eſt qđ ſubdit (etenī vniuerſi) generaliter (q̄ ſuſti.) patienter te flagellantem vel premia differentē (nō ꝯfundent̄) a culpa in p̄nti. nec a pena in futuro ſuſtinemꝰ deū dum patienter portamꝰ pondus diei ⁊ eſtus. Math. xx. i. tribulatiōes ⁊ cū ꝓ dilatiōe premij nō murmuramꝰ ſȝ cū patientia expectamꝰ vere tales non confundent̄ ſed

Confundantur omnes iniqua agentes ſuperuacue. 3

Confundant̄ om. ini. agen.) i. ꝯfundent̄ illa duplici ꝯfuſiōe oēs nullo excepto (iniqua agen.) i. inique infeſtantes me dicit eccl͞ia ⁊ hoc (ſupuacue) i. fruſtra q: nō deijcient me. nauis eñ petri: ⁊ ſi ꝯcutiat̄ non tñ ſubmerget̄: et in hoc verſu captat beniuolentiā iudicis a pſona inimicorum q̄tum ad pctm̄ opis. ſicut in p̄cedenti q̄tum ad peccatū locutiōis. Moraliter dicit vir iuſtus (ad te dñe leua. aīam meā) leuat̄ aīa bona leuatiōe multꝭ modis. Primo ꝑ ꝯverſionē a luto pctī. ps̄. Exaudiuit preces meas ⁊ eduxit me de lacu miſerie ⁊ de luto fecis. Scđo ꝑ ꝯtemplatōnē in celū. Tren̄. iij. Sedebit ſolitariꝰ: ⁊ leuabit ſe ſup ſe. Itē ꝑ humilitatē. Luc. xiiij. Qui ſe humiliat exaltabit̄. Eccleſiaſtici. xxv. Eſt q̄ ab humilitate leuabit caput. Itē per iniq̄tatē. Oſee. iiij. Peccata ppl̄i comedent ⁊ ad iniq̄tates leuabūt animas eoꝝ ſed iſta eleuatio materia eſt caſus ps̄ Eleuans allifiſti me. iob. xxiiij. Eleuati ſunt ad modicū et nō ſubſiſtent ⁊ humiliabunt̄ ⁊ bn̄dicit ꝙ aīam leuabit ad deū. q: deꝰ altꝰ eſt. ps̄. Quis ſicut dñs deꝰ nr̄ q̄ in altis habitat. Debet aūt iuſtꝰ aīam leuare ꝓpt̄ multas cauſas. primo vt videat. magis eñ videmꝰ ab alto. Hiere. iij. Leua in directū oculos tuos ⁊ vide vbi nunc ꝓſtrata ſis. Gene. j.

A
Moraliter quō leuat̄ aīa multiplr̄ ⁊ illā leuare dȝ iuſtꝰ in deū multiſ reſpectibꝰ.

Tenebre erant ſup faciē abyſſi. abyſſum vocat omnia inferiora. Itē ſcdo vt audiat. Nee. viij. Aures oīs ppli erant erecte ad librū. nō em̄ audire poſſet hō inter tumultꝰ terrenarū ⁊ carnaliū cogitationū. Itē tercio vt fortiꝰ pugnet. pš. In petra exaltauit me. ⁊ nūc exaltauit caput meū ſup inimicos meos. Iob. xvij. Libera me dn̄e ⁊ pone me iuxta te ⁊ cuiuſuis manꝰ pugnet cōtra me. ⁊ de iob dicit Greg. In altū mentē fixerat: ⁊ iō hoſtis ad eū irrūpē nō valebat Itē vt euadat laqos diaboli. Iob. xviij. Abſcondita ē in terra pedica eius. Itē vt in deū quieſcat ⁊ refrigeriū habeat. vn̄ Aug. in pri. li. cōfeſſi. Inquietū eſt cor nr̄m dn̄e: donec pueniat in te. Mat. xj. Venite ad me oēs q̄ laboratis ⁊ onerati eſtis ⁊ ego reficiam vos. Ioh. xvj. Hec locutus ſum vt in me pacē habeatis in mundo preſſuras habebitis. Itē vt ſe humiliet. vn̄ Abraam q̄ dn̄m videbat dicit Gen̄. xviij. Loquar ad dn̄m meū cū ſim puluis ⁊ cinis. hec humiliatio ſignata eſt Gen̄. xxiiij. vbi dr̄ ꝙ Rebecca cōſpecto yſaac deſcendit de Camelo p quā ſignatᷣ ſupbia. Itē vt vtutes amiſſas recupet. Iob. xxxix. Nunqd p ſapientiam tuā plumeſcit accipitᷣ expandens alas ſuas ad auſtrū q. d. nō. p ſe em̄ amittit homo alas virtutū ſed p flatū ſpiritusſancti recuperat eas ſicut accipiter p auſtrū. Dicit ergo vir iuſtꝰ (ad te do. le. ani. m.) infirma ad te medicū vt ſanes. Hiere. ix. Nunqd reſina nō eſt in galaad aut medicus nō eſt ibi. Luc. v. Medice cura teipm̄. Item ſtultā vt doceas. Ioh. xiij. Vos vocatis me mgr̄ ⁊ dn̄e ⁊ bene dicitꝪ ſum etem̄. Itē orantē vt exaudias. j. Thim. ij. Volo viros orare in oī loco leuantes puras animas. ij. Paral. xx. Cū ignorē q̄d agere debeam hoc ſolū habemꝰ reſidui vt ad te nr̄os oculos dirigamꝰ. ⁊ iō leuaui: qꝛ tu es deus meꝰ in quē cōfido. vn̄ dicit (deus meꝰ in te cōfido) qꝛ deꝰ iō potens eſt iuuare ⁊ iō merito cōfidendū eſt in eo ꝓpter qđ dicit (in te cōfido) nō in me. Eſa. j. Fortitudo veſtra vt fauil le ſtupe. Itē in te nō in homine. Hiere. xvij. Maledictꝰ q̄ cōfidit in homine ⁊ ponit carnē brachiū ſuū. Item (in te) non in diuitijs. Hiere. xlvij. Pro eo qđ habuiſti fiduciam in munitōibꝰ ⁊ in theſauris tuis tu quoqꝫ capieris. ⁊ quia (in te cōfido) nō in iſtis iō (nō erubeſcā) euangelij p̄dicationē xp̄i pauꝑis imitationē. Mat. x. ⁊ Lu. x. Qui me erubuerit ⁊ ſermones meos ⁊c̄. Ro. j. Nō erubeſco euangeliū. Itē (non erubeſcā) pctōꝝ meoꝝ cōfeſſionē. Eccli. iiij. Nō cōfundaris cōfiteri pctā tua ⁊ nō te ſubijcias oīni homini p pctō tuo. Eſe. liiij. Nō cōfunderis neqꝫ erubeſces qꝛ cōfuſiōe adoleſcentie tue obliuiſceris ſed q̄s erubeſcet Eſa. xxiij. Erubeſce ſydon. i. venator tpaliū. pš. In domino ſperans nō infirmabor. Eccli. ij. Reſpicite filij natiōes hominū ⁊ ſcitote: qꝛ nullus ſperauit in dn̄o ⁊ cōfuſus ē. (neqꝫ irrideant me ini. me.) demones q̄ peccatores irrident. ſicut dicit Abac. j. Tyranni ridiculū eius erūt. ibi dicit grego. Tanto magis dyabolꝰ nos irridet quanto magis nos ſibi obedientes videt. Iob. xij. Deridetᷣ iuſti ſimplicitas. Iob. xxx. Nunc derident iuniores tpe (etem̄ vniuerſi qui ſuſtinent te nō cōfundentᷣ) hoc vt ſupra exponitᷣ de patiētia ⁊ expectatōe premij diuites huiꝰ mundi nō ſuſtinēt dominū. i. nō expectant eū habere in premiū: ſed hic feſtināt ad tpalia. ſ. ad diuitias ⁊ delitias ⁊ honores. iō cōfundentᷣ in futuro. qꝛ ſubſtantia feſtinata minuetᷣ. Prouer. xiij. iō dicit eis dn̄s Luc. vj. Ve vobis diuitibꝰ q̄ habetis hoc cōſolationē vr̄am ⁊c̄. hos vocat apl̄s Phil. iij. Inimicos crucis xp̄i. ⁊ ibi loquitᷣ de cōfuſione coꝝ dicens. Quoꝝ deus venter eſt. quoꝝ finis interitus ⁊ gloria in cōfuſione coꝝ q̄ terrena ſapiunt. ſ. diuitias delitias ⁊ honores. de quibꝰ tribꝰ Iac. iij. Nō eſt iſta ſapientia deſurſum deſcendens: ſꝫ terrena animalis dyabolica. terrena quātū ad diuitias. aīalis q̄ꝫtum ad delitias. dyabolica quātū ad gl̄iam ⁊ honores. ꝓpter hoc hn̄ ſequitᷣ (cōfundentᷣ oēs iniqua agentes ſupuacue) iniquū em̄ eſt. i. nō equum relicto creatore creaturis adherere ⁊ hoc eſt (ſupuacue). i. fruſtra fit. quia iſta oīa tranſeunt velut vmbra. Iob. xxvij. Diues cum dormierit nihil ſecū affert: aperiet oculos ſuos ⁊ nihil inueniet. Itē hn̄ dicit (ſupuacue) qꝛ nec etiā in p̄ſenti inde habēt aliqđ emolumentū qđ valeat. Eccl'e. ij. Quid pderit homini de vniuerſo labore ſuo ⁊ afflictiōe ſpūs qua ſub ſole cruciatus eſt cuncti dies eius doloribꝰ ⁊ erumnis pleni ſunt. nec p noctē mente quieſcit. ⁊ nonne vanitas eſt: ꝓpter hoc hn̄ querit apl̄s ad Rom̄. vj. Quē ergo fructū habuiſtis tunc in illis in quibꝰ nunc erubeſcitis.

Et nota ꝙ eſt multiplex confuſio. — *B* Multiplex confuſio.

Perturbatiōis. Gen̄. xj. Venite ꝯfund. linguas eorum.

Admiratiōis. Iob. xxxvij. Confuſum eſt cor meū ⁊ emotum de loco ſuo.

Penitentie. Eccli. iiij. Eſt confuſio adducens gratiam ⁊ gloriam.

Damnatōnis. Eccli. iiij. Eſt confuſio adducens ignominiam de hac loquitᷣ hic Pſal.

Inordinationis. vn̄ ꝓuerbiū vbi nō ē ordo ibi ē ꝯfuſio.

Vias tuas domine demonſtra mihi. ⁊ ſemitas tuas edoce me.

Captata beniuolentia facit ꝓpheta petitionē ſuā in ꝑſona eccl'ie ⁊ cuiuſlibet iuſti. Dicit ergo (vias tuas). i. mandata p que ad te q̄ es vera vita reuertar (demonſtra mi.) dicit eccleſia q̄ꝫtum ad minores. Math. xix. Si vis ad vitā ingredi ſerua mandata (⁊ ſemitas tuas edoce me) id ē conſilia ⁊ ſecreta ⁊ myſtica legis q̄ꝫtum ad ꝑfectos q̄ conſilia adimplent (dirige me) ne errem (in veritate tua). i. in fide vera vel euangelica regula. Gal. ij. Vt veritas euangelij ꝑmaneat apud nos q̄ eſt vt dicit glo. qꝛ in xp̄o ne ꝑpucium neqꝫ circūciſio aliquid valet ſed fides q̄ eſt p dilectōnē opatᷣ. Gal. v. (edoce me) p charitatē. j. Ioh. ij. Unctio eius docet vos de omnibꝰ ⁊ iō hoc fac (qꝛ tu es deus) qui me creaſti (ſaluator meus) q̄ me recreaſti. ad hoc em̄ me feciſti vt in vitā eternā me introduceres: ad hoc em̄ me recreaſti vt ad illam me reduceres ⁊ ſic allegat xp̄i bonitatē primo allegat ſuā patientiā (⁊ te ſuſtinui) flagellantē (tota die). i. toto feruore tribulatiōis. vel (te ſuſtinui) premia differentē (tota die) in preſenti vita. Moraliter dicit vir iuſtus (vias tuas dn̄e demon. mihi) ſicut dr̄ in hoc pš. Uniuerſe vie dn̄i miſcdia ⁊ veritas. In miſcdia venit ſaluare mundū. in veritate veniet iudicare eū. has ergo vias debꝫ petere vir iuſtꝰ demonſtrari ſibi vt prīa via moneat eū ad amorem. Secunda ad timorē. Sap. x. Iuſtū deduxit dn̄s p vias rec. ⁊c̄. de prīa via Ioh. xvj. Exiui a patre ⁊ veni in mundū. de ſecunda Math. xxiiij. Videbūt filiū hominis venientē in nubibꝰ celi cū virtute multa ⁊ maieſtate (⁊ ſemitas tu. e. me) ſemite em̄ ſunt q̄bꝰ venit ad nos ſecrete ⁊ occulte: ⁊ ſunt due vna qua venit in mentē ad ſanctificationem. Alia qua venit in morte ad carnis ⁊ anime diſſolutionē. de prīa Ioh. xiiij. Ad eū veniemꝰ ⁊ māſionē apđ eum faciemꝰ. de ſcda Lu. xij. Sint lumbi ve. p̄cin. ⁊ lucer. ardē. in ma. ve. ⁊ vos ſi. ho. expec. dn̄m ſuū qn̄ reuer. a nuptijs. ⁊ cum venerit ⁊ pulſauerit cōfeſtim aperiant ei. venit em̄ vt aīam quā dedit recipiat vicia oñdat. bene ergo primo vias notat ⁊ quaſi viſui ſubiectas ſibi oñdi poſtulat qꝛ vterqꝫ aduentus manifeſte fuit. aliꝰ manifeſte futurus eſt vt dictū eſt. Iſti aūt duo vltimi modi ſemite dicuntur ⁊ edoceri non oſtendi petuntᷣ. qꝛ vtroqꝫ modo occulte venit dn̄s. iob. ix. Si venerit ad me non videbo eū ſi abierit non intelligam.

Moraliter

C Semite due q̄bꝰ ad nos venit dn̄s.

Dirige me in veritate tua: et doce me: qꝛ tu es deꝰ ſaluator meꝰ ⁊ te ſuſtinui tota die

Petierat ſupra ſibi oſtendi vias dn̄i. ſ. miām ⁊ veritatē ſed qꝛ cū venerit in via veritatis ſiue iuſticie etiā iuſticias iudicabit. ſicut dicit in pš. Cū accepero tp̄us ego iuſticias iudicabo. petit hic vir iuſtus vt dn̄s dirigat eū ne tūc in eo tortuoſitas aliqua inueniatᷣ. iō dicit (dirige me in veritate tua). i. veritatē iudicij tui inſere cordi meo. ⁊ ſic nō infirmabitᷣ ad infima ſed dirigetᷣ ad te. vn̄ dicit Abac. ij. Sup cuſtodiā meā ſtabo ⁊ figā gradū ſup munitionē ⁊ cōtemplabor vt videā q̄d dicatᷣ mihi ⁊ q̄d reſpondeā ad arguētem me. ⁊ in eodē caplo q̄ incredulus eſt nō erit recta anima eiꝰ in ſemetipſo. q̄ em̄ nō credit iudiciū futurū incuruat aīam ad terrena ⁊ vana: ſic ergo petit dirigi voluntatē ſuā ⁊ affectū. ſed qꝛ qn̄qꝫ dirigitᷣ affectus ad aliqđ appetendū

nec tñ ꝓpter hoc illuminaẗ intellectus ad illud inuenien-dũ.iõ addit (⁊ doce me) vt.ſ.nõ ſolũ te cupiam ſed ⁊ volũ-tatẽ facere ſciam.pš. Doce me facere voluntatẽ tuã (q2 tu es de⁹ ſaluator me⁹ ⁊ te ſuſtinui tota die) hoc exponiẗ vt ſupra.poſſet etiã exponi totũ de vijs xpi aduẽt⁹ cũ dr (vi-as tuas dñe demõ.mi.) viator eñ ꝓpriie fuit dñs in primo aduentu ſm q admirans dicit Hiere.xiiij. Quare q̃ſi co-lonus futurus es in terra ⁊ q̃ſi viator declinans ad manẽ-dũ.⁊ habuit viator iſte vias ⁊ habuit ſemitas que ſunt vie ⁊ q̃ ſemite deſcribit Caſſio.dicens. Vie ſunt q̃s cõmeanti-um generaliter licentia ꝓuagaẗ.ſemite q̃ anguſto calle di-riguñẗ.nec vulgo note ſunt ſed occultis itinerib⁹ ambulã-tur.vie cões ⁊ oib⁹ note fuerunt pauptas labor ⁊ vilitas de quibus dicit in pſal. Pauper ſum ego ⁊ in laboribus a iuuentute mea exaltat⁹ aũt humiliatus ſum ⁊ cõturbatus ego cũ pondere.ſ.dñs celi ⁊ terre paup ſum.ecce pauptas ⁊ in laborib⁹:ecce labor exaltat⁹ aũt in cruce hũliat⁹ ſum ecce vilitas.has igiẗ vias debet petere vir iuſt⁹ ſibi oſtẽ-di vt p eas poſt dñm ambulet.vñ dicit Petrus.j. Pet.ij. Xp̃s paſſus eſt ꝓ nobis vobis relinquens exemplũ vt ſe-quamini veſtigia ei⁹.paſſus eſt dico illa tria.ſ.pauptatem laborẽ ⁊ vilitatẽ.ſemite vo que ſolis indigenis note ſẽ in xp̃o fuerunt charitas e humilitas ipſius q̃ etiã priuatis di-ſcipulis ſunt aliqñ min⁹ note:ſemitã eñ charitatis ad ple-nũ nõ nouerat Petrus qñ audito a xp̃o q moritur⁹ eſſet ꝓ genere humano increpauit eũ dicens Abſit a te dñe nõ erit tibi h. Math.xvj.vñ dñs increpauit eũ q ſemitã iſtã ignoraret dicens ei. Vade poſt me ſathana ſcandalũ mi-hi es.q2 nõ ſapis ea q̃ dei ſũt ſed q̃ hominũ.q.d.neſcis ſe-mitã ⁊ ſi forte ſcias viam. Itẽ ſemitã humilitaẗ xpi.igno-rabat idẽ Petrus qñ dño volente lauare pedes ei⁹ cõtra-dixit dicens. Dñe tu mihi lauas pedes.⁊ poſt: nõ lauabis mihi pedes ieternũ Joh.xiij.vñ ⁊ dñs dixit ei. Nõ ego fa-cio tu neſcis mõ.ſcies aũt poſtea.q.d.tu neſcis mõ ſemitã humilitatis ⁊ ad q̃d petit ſibi vias oſtendi ⁊ ſemitas do-ceri ſubiungit (dirige me) in vias tuas ⁊ ſemitas tuas. et hoc (in veritate tua) nõ in falſitate ypocritarũ q̃ videntur ambulare in vias ⁊ ſemitas dñi ſm veritatẽ hominũ q̃ nõ reſpiciunt niſi exteriora. ſed nõ ambulant in veritate dei q̃ ſcrutaẗ corda ⁊ renes (⁊ do.me) ſupra dixit ſemitas tu-as edoce me.⁊ hic iterũ addit (doce me) prio petijt vt ſci-ret ſemitas hic petit vt ſciat ire p eas. Primũ ei docere di-cit doctrinã ſcientie. Scdm dicit doctrina experientie ⁊ al-legat q dñs hoc debet facere. q2 tu es deus ſaluator me⁹ ⁊c.vt ſupra.

D
Vie ⁊ ſemi-te xpi q̃ fu-erũt: ⁊ quõ has nobis oñdit petẽ debemus.

6 ¶ Reminiſcere miſerationũ tuarũ dñe ⁊ mi-ſericordiarũ tuarũ que a ſeculo ſunt.

¶ Secunda ps in qua petit eccl'ia ꝓ ſuis membris vl' qui-libet iuſt⁹ peccata ſibi dimitti. In prima eñ pte petijt ſibi viam oſtendi ⁊ ſe in illa dirigi.ſ3 q2 in illa via nõ põt bñ di-rigi oneratus peccatis.iõ petit hic exonerari ⁊ vt exonere-tur.primo captat beniuolentiã dei ab actu miſerendi ibi: (reminiſcere miſerationũ tuaꝝ) ſcdo ab inſita naturã mi-ſerendi ibi (⁊ miſericor.t.) tercio a pſeuerantia ibi (q̃ a ſe. ſunt.) Dicit ergo (reminiſcere).i.memorẽ te eſſe iterũ oñ-de (miſerationũ tuarũ).i.operꝝ miſcdie q̃ prib⁹ exhibuiſti (⁊ miſericor.t.) q̃ tibi naturaliẗ inſite ſunt. Iere.xiiij. So-lij glie tue recordare ne irritũ facias fed⁹ tuũ nobiſcũ. ſoli-um glie ei⁹ eſt miſcdia ſm qð dr in collecta. De⁹ q̃ oipo-tentiã tuã pcendo maxime ⁊ miſerendo manifeſtas.pſal. Suauis dñs vniuerſis ⁊ miſeratiões ei⁹ ſup oĩa opa eius ecce ſoliũ (q̃ a ſeculo ſunt).i.ab initio ſeculi.ſtatim eñ in adam apparuerũt miſeratiões ei⁹ quẽ ꝓ pctõ nõ damna-uit ſ3 ei penitentiã miſericorditer iniunxit dicens In labo-re vultus tui veſceris pane tuo ⁊c. Geñ.iij.⁊ ab adã vſq3 ad nos deſcenderũt q2 nunq3 defuit alicui mia dei. Treñ. iij. Miſcdie dñi multe q2 non ſum⁹ cõſumpti.tũ ꝓpẽ pec-catũ ade.tũ ꝓpter ꝓpria q̃ quotidie cõmittim⁹ ⁊ addit ibi. ⁊ nõ defecerũt miſeratiões eius.miſericordie dñi (ſunt a ſeculo).i.añ ſeculũ.ſ.ab eterno q2 miſcdia dei eſt ipſe de⁹ pš. Miſcdia dñi ab eterno (miſeratiões ei⁹ ſunt a ſeculo) id eſt ab initio ſeculi vt expoſitũ eſt.q2 tunc primo habuit cui miſereret.captata beniuolentia petit exonerari a pec-catis ignoranter ⁊ ſcienter cõmiſſis di.

¶ Delicta iuuentutis mee ⁊ ignorãtias me-as ne memineris. 7

¶ Delicta).i.peccata q̃ cõmiſi omittendo ea q̃ debui face-re (iuuentutis mee).i.audacie pcipitis in petm:ſicut iuue-nes audaces ⁊ pcipites ſunt (⁊ ignorantias meas).i.pec-cata q̃ ppetraui ignoranter (ne memineris).i.nõ reſerues ad penã ppetuã. Treñ.j. Vigilauit iugũ iniquitatũ meaꝝ in manu ei⁹. Eze.xviij. Si impi⁹ egerit pniam ⁊c.oim ini-quitatũ ei⁹ nõ recordabor.vel (delicta iuuentutis) ad lit-terã q2 in illa etate magis ſolent hoies derelinquere viam equitatis.vñ Salomon dicit. Viam adoleſcentis ſibi pe-nitus eſſe incognitã. Prouer.xxx. Tria ſunt difficilia mi-hi ⁊ quartũ penitus ignoro.viã aquile in celo.viã colubri ſup petrã.viã nauis in medio maris.⁊ viã viri in adoleſcẽ-tia.ꝓpter hoc cõmendaẗ Tob.j.q cũ eſſet iunior oib⁹ ni-hil tñ puerile geſſit in opere. Treñ.iij. Bonũ eſt viro cum portauerit iugũ ab adoleſcentia ſua. Eccl'ſ.xij. Memen-to creatoris tui in dieb⁹ iuuentutis tue.⁊ habent colorem aliquẽ excuſatiõis hec duo genera peccatoꝝ.ſ. peccata iu-uentutis ⁊ ignorantie.de primo Eccli.xxxiiij. Vir in mul-tis expertus cogitabit multa ⁊ q̃ multa didicit enarrabit in-tellectũ q̃ nõ eſt expertus pauca recognoſcit. Job.xij. In antiquis eſt ſapientia ⁊ in multo tpe prudentia.de ſecun-do.j.Timo.j. Qui prius fui blaſphem⁹ ⁊ pſecutor ⁊ cõtu-melioſus:ſed miam dei cõſecutus ſum.q2 ignorans feci ⁊ in incredulitate. ¶ Et nota q eſt multiplex iuuent⁹.

E
Iuuentus multiplex.

¶ Etatis.pš. Iunior fui etenim ſenui.
¶ Vanitatis.pš. In quo corrigit adoleſcentior viã ſuã. et Luc.xv. Q2 filius ꝓdigus adoleſcens dictus eſt.
¶ Gratie.pš. Introibo ad al.dei ad deũ q̃ le.iu.m.
¶ Glorie.pš. Renouabitur vt aquile iuuentus tua.
¶ Nequitie. Eſa.lxv. Puer centum annorũ morieẗ. ⁊ pec-cator centum annorũ maledictus erit.
¶ Audacie ⁊ temeritatis vt hic ſm primã expoſitionem.
¶ Itẽ ẽ ignorãtia inuincibil' q̃ excuſat a tanto ⁊ a toto ſim-plex:q̃ excuſat a tanto ⁊ nõ a toto.affectata que nec a tan-to nec a toto excuſat. Simplex dr ignorantia q hõ nõ la-borat ſcire qð poſſit ſcire.affectata dr qñ aliq̃s ex induſtria omittit ſcire ne ſcientia in eo aggrauet peccatũ ne magis teneaẗ ad bñ operãdũ. Oſee.iiij. Quia tu ſciam repuliſti repellam te ne ſacerdotio fungaris mihi.petita indulgen-tia de peccatis ſcienter ⁊ ignoranter cõmiſſis.oñdit cauſã efficientem remiſſionis peccati cum dicit.

F
Ignorãtia triplex ⁊ q̃-mõ excuſet ⁊ ñ excuſet

¶ Secundũ miſericordiam tuam memento mei tu:propter bonitatem tuam domine. 8

¶ Scdm mi.t.⁊c.) miſcdia eñ dei eſt cã efficiens remiſſio-nis pctõꝝ.vñ dicit (memẽto mei).ſ.vt dimittas pctã (ſ3 miſe.t.) q.d.ſicut magna ⁊ multa eſt miſcdia tua.ſilr ma-gna et multa ſunt peccata.eſt ergo ſenſus ſm magnitudi-nẽ miſcdie tue (memento mei) vt magnitudinẽ pctõꝝ me-orũ admiles.vnde in.pš. Miſerere mei de⁹ ſm mgna.miſ. tuã. Item. Et ſm multitudinẽ miſcdie tue deleas multi-tudinẽ peccatorum.vñ ſubdit in illo pš. Et ſm multi.miſ. tu.dele iniqui.me.poſtea oñdit cãm finalẽ remiſſiõis pec-catoꝝ.ſ.bonitatẽ dei cũ addit (ꝓpter bonitatẽ tuã dñe).ſ. vt dicere poſſim eã bonitatẽ de qua dicit pš. Replebimur in bonis domus tue.vel ſic: vt hec dictio (ſm) notet cãm formalẽ vel modũ ſicut etiã expoſitũ eſt.⁊ hec ppõ (ꝓpẽ) notet cãm efficientem vt ſit ſenſus (ꝓpter bonitatẽ tuaꝫ) q2 bonus es miſerere mei nõ ꝓpter merita mea ſed ſicut di-ciẗ in glo. Differentia eſt inter miam dei ⁊ bonitatem ei⁹. quia miſericordia eſt que fit miſeris.bonitas vo que fit cõ-muniter omnibus.

G
Dría inter miam dei ⁊ ei⁹ boni-tatem.

¶ Dulcis ⁊ rectus domin⁹:propter hoc le-gem dabit delinquentibus in via. 9

¶ Supra petierat eccl'ia vel vir iuſtus oſtendi ſibi vias do-mini ⁊ ſe dirigi in eis.hic aũt q̃ſi magiſter effectus incipit docere vias illas.⁊ primo determinat qualis eſt domin⁹:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vt ex h̄ viaꝝ eiꝰ qualitas poſtmoduꝫ oſtendat̄ q̄lis ē dn̄s
tales ⁊ vie eiꝰ. ſicut dꝛ Prouer. iij. Vie eiꝰ vie pulcre ⁊ ſe-
mite eiꝰ pacifice. qꝛ ipſe pulcer ⁊ pacificꝰ. ꝓpter hoc primo
dicit (dulcis) i. liberalis piꝰ ⁊ miſericors eſt dn̄s q̄ pecca
ta libenter dimittit ⁊ grām ſuā gratis infundit. pš. Guſta-
te q̄m ſuauis eſt dn̄s. ſed qꝛ miſcd̄ia ſine iuſticia remiſſio ē
⁊ dare ſine diſcretiōe ꝓdigalitas. iō addit (⁊ rectus) q̄ ꝓ-
pter pctā flagellat in p̄nti ⁊ de collatis rōnem ⁊ vſura que
rit. vn̄ ſequit̄ (ꝓpter hoc). ſ. qꝛ dulcis ⁊ rectus eſt (legē da
bit delinquentibꝰ in via) ſm̄ quā. ſ. puniant̄ ſi male faciāt
aut remunerent̄ ſi bn̄. qꝛ vt dicit apl's Gal. iij. Propt̄ trāſ
greſſionē lex poſita eſt. que ſit aūt illa lex ꝓmulgat̄ Apoc.
iij. Ego quos amo arguo ⁊ caſtigo. ⁊ in hoc ſimul apparet
dulcedo miſericordie dei ⁊ iuſticia. dulcedo. quia hic ver-
berat ne eterno ſupplicio reſeruet̄. iuſticia qꝛ malum non
relinquit impunitū. Item (legeꝫ dabit) amoris non timo
ris. Eſa. xxxiij. Dn̄s legifer noſter. Prouer. vj. Mandatū
lucerna eſt ⁊ lex lux. ipe dedit legē amoris ⁊ amouit legeꝫ
timoris. j. Timo. j. Iuſto nō eſt lex poſita timoris. ſ. Gal.
v. Si ſpū ducimini nō eſtis ſub lege. pš. Tu legē poſuiſti
mihi ⁊c̄. Gal. vj. Alter alteriꝰ ⁊c̄. Itē ſicut dictū eſt (dulcis
eſt) gratis dando (rectꝰ) rōnem dati reqrendo ſm̄ q̄ de-
clarat̄ in illa pabola. Math. xxv. Hō q̄dam pegre. pfici.
voca. ſer. ſu. ⁊ tra. illis bo. ſ. ⁊c̄. ⁊ pꝰ addit. Poſt multuꝫ vo
tpis venit dn̄s ſeruoꝝ illoꝝ ⁊ poſuit rōnem cū illis. Item
(dulcis eſt) qꝛ pire nō patit̄ (rectꝰ) qꝛ punire nō obliuiſci
tur. item (dulcis) qꝛ mr̄. Eſa. xlix. Nunq̄d pōt mater obli
Verſus uiſci infantē ⁊c̄. Verſus. Vbera matris habes. verbera pa
tris habe. item (dulcis) qꝛ ſponſus (rectus) qꝛ dn̄s. Ioh.
xiij. Vos vocatis me mgr̄ ⁊ dn̄e ⁊c̄. item (dulcis) eſt affe-
ctui (rectus) eſt intellectui. Itē (dulcis) qꝛ vita Ioh. xiiij
Ego ſum via veritas ⁊ vita. ſed qꝛ veritas eſt ideo rectoꝛ.
vnde ſubdit.

10 **¶ Diriget māſuetos in iudicio. docebit mi**
tes vias ſuas.

¶ Diriget man. in iu.) māſuetos vocat. q. manu aſſuetos
illos q̄bꝰ dat dona ſua hos dirigit iudicio q̄n iudiciū futu
rū oculis mentis ſue oſ̄ndit. ⁊ ꝑ h̄ quoddā iudiciū quaſi p̄
ſens in corde iuſti ſtatuit qđ timens talentū dn̄i nō abſcō
dit ſꝫ lucrat̄ in illo quantū pōt ne audiat illā ſniam iudic̄.
Math. xxv. Tollite talentū ab eo ⁊ inutilē ſeruū eijcite in
tenebras exteriores. de quo iudicio dicit Augꝰ. Aſcendat
hō tribunal mentis ⁊c̄. j. Corin. xj. Si noſmetipſos dijudi-
caremꝰ nō vtiq̄ȝ iudicaremur ⁊c̄. vel iudiciū vocat p̄ntem
tribulationē in q̄ manſueti dirigunt̄. ſicut equꝰ vg̃a ne de
clinent a recta via. de quo iudicio. j. Pet. iiij. Tempꝰ eſt vt
incipiat iudiciū a domo domini. hn̄ ergo dicit (diriget mā
ſuetos in iudi.) qꝛ illi q̄ nō ſunt manſueti repercutiunt de
um ꝑ murmurationē ⁊ ingratitudinē. ⁊ q̄nq̄ȝ ꝑ blaſphemi
am. ⁊ ſic nō dirigunt̄ ſed potius offendunt ⁊ cadunt. de ta
libꝰ dicit. Hiere. v. Percuſſiſti eos ⁊ nō doluerunt attriui-
ſti eos ⁊ renuerūt accipere diſciplinā: indurauerūt facies
ſuas ſup petrā ⁊ noluerūt reuerti. ſed boni inde inſtruun-
tur ⁊ meliorant̄ ſm̄ q̄ dicit Hiere. vj. ſm̄ aliā tranſlatiōeꝫ
ꝑ om̄e flagellū erudieris irlm̄. ⁊ hoc eſt qđ ſequit̄. (doce-
bit mites vias ſuas) Iac. j. In manſuetudine ſuſcipite in
ſitū vbū. Eze. xj. Auferā coꝛ lapideū de carne eoꝝ ⁊ dabo
H Dr̄ia inter māſuetū ⁊ mitem.
eis coꝛ carneū vt in p̄ceptis meis ambulent ⁊ iudicia mea
cuſtodiant. Eſt aūt hec dr̄ia inter manſuetos ⁊ mites. mā
ſuetus eſt q̄ ⁊ ſi mouet̄ nō deducit̄. mitis aūt q̄ nec moue
tur nec deducit̄. Item (diriget dn̄s man. in iudi.) futuro
vbi magis opus erit directōe. qꝛ magnꝰ tumultꝰ ⁊ magna
preſſura erit ibi. Itē dirigi eſt in dexterā collocari ſic diri-
get dn̄s manſuetos qꝛ eoꝝ eſt ps dextera. vn̄ pš. Cū exur-
geret in iudicio deꝰ vt ſaluos faceret om̄s manſuetos ter
re. item alibi. Manſueti aūt hereditabunt terrā. Mat. v.
Beati mites ⁊c̄. poſtea oſtendit que ſunt ille vie dn̄i quas
docet mites. vn̄ dicit.

11 **¶ Vniuerſe vie domini miſericordia ⁊ veri**
tas reqrentibꝰ teſtamtū eiꝰ ⁊ teſtimōia eiꝰ.

¶ Vniuerſe vie dn̄i mi. ⁊ ve. ⁊c̄.) q̄bus venit ad nos miſe-
ricordia, in primo aduentu ⁊ veritas in ſcđo vt p̄dictū eſt
vel in p̄nti venit ad nos ꝑ viā miſcd̄ie bn̄ficia cōferendo ꝑ
viam veritatis errata corrigendo. item ſunt (vie dn̄i) qui-
bus imus ad eū (miſcd̄ia ⁊ veritas). i. opa miſcd̄ie ⁊ veri
tatis de q̄bꝰ in pš. Miſcd̄ia ⁊ veritas p̄cedent faciē tuam
id eſt q̄ vult videre faciem tuā, optet vt priꝰ faciat miam ꝓ
ximo. ⁊ veritatē ſeu iuſticiā ſibi vel de ſeipō. vn̄ Mich. vj
Indicabo tibi o hō q̄d ſit bonū ⁊ q̄d dn̄s requirat a te vti
q̄ȝ facere iudiciū ⁊ diligere miam ⁊ ſollicitate ambulare cū
deo tuo. ⁊ h̄ (requirentibꝰ teſtamentū eiꝰ ⁊ teſti. e.) ſupple
manifeſtū eſt illis. ſ. q̄ requirunt ſtudendo ⁊ diligent̄ inue
ſtigando (teſtm̄ eiꝰ). ſ. euangeliū (⁊ teſtimonia eiꝰ). i. legē
⁊ ꝓphetas. eſt ergo ſenſus. manifeſtū eſt eis q̄ reqrūt has
ſcripturas (q̄m vniuerſe vie dn̄i mi. ⁊ ve.) miſcd̄ia dn̄i ap
paruit in Abel ⁊ Noe ⁊ multis alijs. iuſticia eiꝰ in chaym I Miſcd̄ia ⁊ iuſticia i p̄lato q̄lis eē debet.
⁊ Pharaone. iſtud pōt legi ſpāliter de p̄latis (vniuer. vie
dn̄i). i. p̄lati (miſe. ⁊ ve.) p̄latꝰ eñ dꝫ eſſe dn̄s dominando
vicijs ſubditoꝝ ⁊ corrigendo ſicut dixit dn̄s ad adā. Do-
minamini piſcibꝰ maris ⁊ volucribꝰ celi ⁊ vniuerſis q̄ mo
uent̄ in terra. Gen̄. j. ⁊ ix. Sit terroꝛ veſter ſup cuncta aīa
lia terre ꝑ que diuerſa pctā deſignant̄ vbi dicit Greg. p̄la
ti in eo q̄ metū ſibi a ꝑuerſe viuentibꝰ exigunt. q. nō homi
nibꝰ ſed animalibꝰ dominant̄. qꝛ videlꝫ ex q̄ pte beſtiales
ſunt ſubditi ex ea debēt formidini iacere ſubiecti. huiꝰ ita-
q̄ȝ dn̄i vniuerſe vie debent eē miſcd̄ia ⁊ veritas vt bn̄ agē
tibus miam ⁊ manſuetudinē. male aūt agentibꝰ ſeuerita-
tem oſ̄dat ſm̄ q̄ dicit Greg. Sit rectoꝛ bn̄ agentibꝰ ꝑ hu-
militatē ſocius ꝯ delinquentiū vicia ꝑ zeluꝫ iuſticie ſit ere
ctus. tales oſ̄dit apl's ſuas vias eſſe dicens. j. Corint. iiij.
Quid vultis in virga veniā ad vos an in charitate ⁊ ſpū
manſuetudinis: ⁊ debent iſte vie eſſe cōiuncte vt vnā ſine
altera p̄latus nō teneat. vn̄ dicit Greg. in paſtorali cū pec
cati vulnus in ſubditis corrigendo reſtringit̄. neceſſe ē vt
magna ſe ſollicitudine reſtrictio ipa moderet̄ q̄bꝰ ſic iura
diſcipline ꝯ delinquentes exerceat vt pietatis viſcera nō
amittat. curandū q̄ppe eſt vt rectorē ſubditis ⁊ pietas ma
trem ⁊ p̄rem exhibeat diſciplina atq̄ȝ inter hec ſollicita cir
cūſpectōe ꝓuidendū ne aut diſtrictio rigida aut pietas ſit
remiſſa. nam diſciplina ⁊ miſcd̄ia multū deſtituit̄ ſi vna ſi
ne altera teneat̄. ⁊ ita eſt prelatis (requirentibꝰ teſtamen-
tū eiꝰ ⁊ teſti. eiꝰ) teſtamentū dn̄i qđ fecit an̄ mortē ſuā eſt
teſtamentū pacis. de qua teſtm̄ ſuū fecit Ioh. xiiij. Pacē
relinquo vobis pacē meā do vobis. h̄ teſtm̄ debet p̄latus
requirere a ſubditis. ſ. vt ipſi pacē habeant ad deū ⁊ ad ꝓ
ximū ſic reqrebat apl's. ij. Coꝛ. v. Obſecramꝰ ꝓ xp̄o recō
ciliamini deo huiꝰ pacis. ⁊ teſtamenti teſtes ſt̄ bona opa.
vn̄ ⁊ teſtimonia dn̄i. ſ. bona opa debent requirē ſicut apl's
Phil. iiij. Nō quero datū ſed quero fructū habundantē i Figura.
rōne veſtra. h̄ teſtm̄ et hec teſtimonia ſignata fuerūt Gen̄.
xxxj. vbi dicit̄ q̄ Laban inſecutus eſt iacob ⁊ inierūt am-
bo fedus ⁊ fecerūt aceruū lapidū quē vocauit Laban tu-
mulū teſtis ⁊ iacob aceruum teſtimonij. vterq̄ȝ iuxta ꝓprie
tatē lingue ſue. Laban q̄ interp̄tat̄ candidatio: ſignificat
xp̄m q̄ nos lauit in ſang. ſuo a pec. no. Apoc. j. Iacob ſup
plantatoꝛ ſignificat penitentē q̄ diabolū ſupplantat luctā
do cū eo. hunc inſequit̄ deꝰ ⁊ pacē facit cum illo. qꝛ an̄q̄ȝ
cōuertat̄ dn̄s vocat eū ⁊ reuocat ſicut dꝛ Eſa. xxx. Aures
tue audiens vbū poſt tergum mouentis. facta ergo pace:
factū eſt teſtamentū ſiue fedus ⁊ cum portant̄ lapides. i.
bona opa ex quibꝰ fit aceruus teſtimonij qꝛ nō ſolū in p̄-
ſenti ſed in die iudicij teſtimoniū ferēt nobis opa noſtra.
⁊ ſm̄ teſtimoniū eoꝝ recipiemꝰ mercedē: ſꝫ illđ Prouer.
in fine. Date illi de fructu manuū ſuaꝝ ⁊ laudēt eā in port̄
opa ſua. ſed ne p̄ſumere de meritis videat̄. iō ad dn̄m ite
rum cōuertit ſermonē dicens.

¶ Propter nomē tuū domine ꝓpiciaberis 12
peccato meo: multum eſt enim.

¶ Propter no. tu. ⁊c̄.) totā ſalutē ſuā hic attribuendo mi
ſericordie ſaluatoris. oſ̄dit hic tres cāſ q̄re dn̄s miſerebi
tur ipſius. Prima eſt dei bonitas de q̄ dicit (ꝓpter no. tu.)
id eſt ꝓpter bonitatē q̄ es noiabilis. pš. Deus in no. tu. ſal.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

me fac. Secūda cā eſt cōfeſſio pcti qd̄ cōfitet̄ dicens. (pctā mea) pš. Dixi. ꝯfi. aduer. me iniu. me. ⁊ tu remi. impi. pec. mei. io dicit (ꝓpt no. t. do. ꝓpi. pec. meo) qd̄ ſic dicendo cō fiteoꝛ. Ezech. xx. Auerti manū meā. ⁊ hoc feci ꝓpt nomen meū. Eſa. xlviij. Elegi te in camino paupꝑtat̄ ꝓpt me. Eſa. xlij. Ego ſum q̄ deleo iniq̄. t. ꝓpt me (ꝓpiciaberis) Ro. iij. Quē poſuit deꝰ ꝓpiciatorē ꝑ pctīs. j. Jo. j. Ipſe eſt ꝓpici atio ⁊c̄. (multū) ad modū magni aceruī lapidis. ij. Para. vlt. Peccaui ſup arenā maris. Hiere. l. Colligite de via la pides ⁊c̄. eſt pctm̄ multū numero: gn̄e: circūſtantijs: inten tiōe: leſiōe: reputatiōe. j. Reg. ij. Erat pctm̄ pueroꝝ gran de nimis coꝛā dn̄o. Tercia cā eſt neceſſitas. ſ. qꝛ multa ſūt predicta. vnde addit (multū eſt enī)

13 Quis eſt homo qui timet dn̄m: legem ſta tuit ei in via quam elegit.

Tercia ps in qua agit de eternis. ꝑmo oñdens quō ha beant̄. ſ. ꝑ merita ꝟtutū q̄rū. ſ. fundamētū eſt timoꝛ Ecci. xv. Qui timet do. fa. bo. Eccl̄i. j. Radix ſapientie eſt ti. do. (q̄s eſt hō) rōnalis (q̄ timet do.) vt pꝛēm nō ſeruil̄r: ſ3 ex charitate ⁊ nō timoꝛe pene elegit viā ꝟitatis ſ3 amoꝛe. Il li ſtatuit dn̄s legē amoꝛis. Dicit̄ aūt charitas lex qꝛ docet q̄d faciendū ⁊ q̄d cauenduꝫ. j. Joh. ij. Vnctio eiꝰ docebit vos de oībꝰ. Itē qꝛ cōiungit ⁊ ligat deo hoīem. j. Coꝛ. vj. Qui adheret deo vnꝰ ſpūs eſt. pš. Mihi aūt adherē dō bo nū eſt. hn̄ aūt dicit (in via quā elegit) qꝛ hō eligit quā viaꝫ vult viā vite vel viā moꝛtis. Eccli. xv. Ante hoīem vita et moꝛs. bonū ⁊ malū qd̄ placuerit ei dabit̄ illi. Timoꝛ autē neceſſariꝰ eſt ꝓpter multa. Timoꝛ enī facit hoīem q̄rere to tū locū. Prouer. xxx. Lepuſculꝰ plebs inualida q̄ in petra cubile ſuū collocat. ⁊. j. Reg. xxiij. habet̄ q̄ Dauid timens Saul aſcendit ⁊ habitauit in locis tutiſſimis Engaddi. itē cauſa eſt bonoꝝ opeꝝ. Eccli. xv. Qui ti. do. fac. bo. Itē qꝛ cā eſt bonoꝝ ꝑmioꝝ. Tob. iiij. Pauperē vitā gerimꝰ ſed multa bona habebimꝰ ſi timuerimꝰ deū ⁊c̄. Eccli. j. Timē ti deū bene erit in extremis. vñ poſtea ſubiūgit q̄ bonaꝫ ha bebit dicens.

Charitas q̄re dr̄ lex

K Timoꝛ di neceſſariuſ ꝓpt̄ mula.

14 Anima eius in bonis demoꝛabit̄: ⁊ ſemē eius hereditabit terram.

Anima eiꝰ). ſ. timentis (in bonis demoꝛab.). ſ. in bonis eternis: ⁊ ponit hic finē vie quā petijt ſupꝛa ſibi oñdi ⁊ ſe in ea dirigi. totū enī fuit vt ad hunc finē. ſ. vt ad eterna bo na pueniret. Dicit ergo q̄ (anima eiꝰ) poſt diſſolutionem coꝛpis (in bonis) eternis (demoꝛabit̄) videndo: diligēdo fruēdo. In his enī tribꝰ cōſiſtet ſtola aīe. pš. Replebimur in bonis domꝰ tue. ⁊ qꝛ timentis deū anima in his bonis demoꝛabit̄ dicit Eccli. xxxiiij. Timētis deū beā eſt aīa eiꝰ (⁊ ſemen eiꝰ). i. bonū opꝰ (hereditabit ter.) immoꝛtalita tis quantū ad ſtolā. coꝛpis. dr̄ aūt bonū opus ſemen: qꝛ in ſe fructꝰ celeſtis ſeminat̄. ij. ad Coꝛin. ix. Qui pce ſeminat pce ⁊ metet. ſed ſi nullꝰ vn̄q̄ꝫ vidiſſet fructꝰ colligere i eſta te ſtultū reputarent oēs aliquē ſi viderent eū bonū frumē tū ſeminare ⁊ ꝓijcere in terrā. ita mō multi q̄ de fructu ce leſti ⁊ eterno nō cogitant: ſtultos reputāt eos q̄ bona opa faciunt ⁊ ſeminant ea. ſed cū venerit eſtas ⁊ meſſis in die iudicij: ⁊ videbunt eos q̄ ſeminauerūt fructꝰ colligere tūc viceuerſa ſe ſtultos reputabunt ⁊ eos q̄ ſeminauerūt ſa pientes q̄ñ dicent vt habet̄ Sap. v. Hi ſunt q̄s aliq̄ñ ha buimꝰ in deriſum ⁊c̄. ⁊ poſt: ecce quō cōputati ſunt int̄ fi lios dei ⁊c̄. ⁊ poſtea cōcludent. ꝰ errauimꝰ a via veritatis ⁊c̄. immoꝛtalitas vō dr̄ terra qꝛ nun̄q̄ꝫ a loco ſuo mouet̄. Eccli. j. Terra aūt ineternū ſtat hāc terrā hereditabit ſe men bonoꝝ operū. i. ꝑ eis firmit̄ poſſidebit̄ nec amitti po terit. Ecci. xliiij. Cū ſemie eoꝝ ꝑmanēt bona hēditas ſan cta nepotes eoꝝ. Gen̄. xij. Semini tuo dabo terrā hāc. vel pōt legi de pn̄ti ſic (aīa eiꝰ). ſ. viri iuſti (in bonis) pn̄e cele ſtis (demoꝛabit̄) ꝑ cōtēplationē. Phil̄. iij. Nr̄a cōuerſatō in ce. eſt. vl̄ (in bonis). ſ. exēplis ſctōꝝ. Job. iij. Gaudētq3 vehementer cū inuenerint ſepulcrū. i. exm̄ bonoꝝ memo rabile ſicut ſepulcrū eſt monimentū moꝛtuoꝝ viuis. Gre. ſcriptura narrat foꝛtitudinē viroꝝ vt ad ſilia ꝓuocet vitā infirmoꝝ dūq3 eoꝝ victricia facta cōmemoꝛat nr̄a debilia

L Bonū opꝰ q̄re dicitur ſemen.

cōfirmat (⁊ ſemē eiꝰ). i. filij (heredit. ter.). i. ꝓſpere ſucce det eis ad l̄ram. pš. Nō vidi iuſtū derelictū nec ſemen eiꝰ q̄rens panē. dn̄s enī q̄n̄q3 pcit filijs ꝑ bonis parentibꝰ. ſic ecōuerſo punit aliq̄ñ filios ꝑ malis parentibꝰ. Sapiē. iiij. Multigena impioꝝ multitudo nō erit vtilis ⁊ adulterine plantatōes nō dabūt radices altas. nec ſolū iſta facit dn̄s iuſtis. ſ3 etiā in pn̄ti dat ſtabilitatē mentis. vñ addit.

Firmamentū eſt dn̄s timentibus eum: et teſtamentū ipſius vt manifeſtetur illis. 15

Firmamentū eſt do. ⁊c̄.). ſ. ſtabiliēs nō oībꝰ. ſ3 (timenti. eum) qꝛ ipē timoꝛ ſtabilit ⁊ firmat coꝛ in dn̄o. vñ dicit gre go. Anchoꝛa mentis pondꝰ timoꝛis. Prouer. xiiij. In ti moꝛe dn̄i fiducia foꝛtitudinis. pš. Poſuiſti firmamentum eiꝰ foꝛmidinē: Eccli. xxvij. Si nō in timoꝛe dn̄i tenueris te inſtanter cito ſubuertet̄ domꝰ tua. ſ. cōgeries virtutū. nec ſolū ſtabilitatē mentis dat dn̄s iuſto. ſed ⁊ cognitionē ſui. ſc3 dei. vñ addit. (⁊ teſtm̄ ipſiꝰ). ſ. dei. i. ꝓmiſſio eiꝰ eſt (vt manifeſtet̄ illis) in pn̄ti ꝑ fidē: in futuro ꝑ ſpē. Joh. xiiij. Qui diligit me diliget̄ a pꝛē meo. ⁊ ego diligā eū ⁊ manife ſtabo ei meipm̄. pš. Lōgitudine dieꝝ reple. eū ⁊ oſtē. il. ſal. meū. Joh. xvij. Hec eſt vita eterna vt cognoſcāt te veruꝫ deū. ⁊ quē miſiſti ieſum xp̄m ⁊ qꝛ tot ⁊ tanta expectat vir iuſtus a dn̄o. iō ſubiungit.

Oculi mei ſemꝑ ad dn̄m: q̄m ipſe euellet de laqueo pedes meos. 16

Oc. m. ſ. ad do.) a q̄. ſ. h̄ accepturū me ſpero. pš. Sicut oculi ancil. in ma. do. ſ. ita oc. no. ad do. deū no. donec mi. no. vl̄ ſic ꝯtinua. ita ꝓmittit q̄ manifeſtabit̄ nob. ⁊ iō (ocu li mei) interioꝛes. ſ. intellectꝰ ⁊ affectꝰ. intellectꝰ ꝑ cogitati onē. pš. Et meditatio coꝛdis mei ⁊c̄. affectꝰ ꝑ deſideriū. pš Dn̄e an̄ te oē deſide. meū (ſꝑ ad do.) ſupple reſpiciūt ſm̄ qd̄ de ſanctis cantamꝰ. q̄m in hac ꝑegrinatiōe ſolo coꝛpe cōſtitutꝰ cogitatiōe ⁊ auiditate in illa eterna patria cōuer ſatus eſt. Eccl̄s. ij. Sapientis oculi in capite eius. i. in deo Eccl̄s. xj. Delectabile eſt oculis videre ſolē. Job. xxix. lux vultꝰ mei nō cadebat i terrā. ꝯ de ſtultis. ꝓuer. xxvij. Ocu li ſtultoꝝ in finibꝰ terre. Sūt aūt oculi dirigendi ad deuꝫ vt ad finē. pš. Oīs cōſumatōis vidi finē. ad Ro. x. Finis legis xp̄s eſt ad iuſticiā oī credenti. Itē vt ad brauiū. vn̄d in hymno. Tu eſto nr̄m gaudiū q̄ es futurꝰ premiū. Gen̄. xj. Ego ſum merces tua. Phil. iij. Poſterioꝝ oblitꝰ ad ea vō q̄ ſūt ꝑoꝛa extendens meipm̄ ad deſtinatū pſequoꝛ ad brauiū eterne vocatōis. Itē vt ad illuminatoꝛē. Jo. j. Il luminat oēm hoīem ve. in hunc mun. pš. Accedite ad eū ⁊ illumi. Itē vt gr̄as reddamꝰ Eccli. vl. Danti mihi ſap. da bo glo. ſ3 poſſet dici ſi ſꝑ habeas oculos in celis poteris il laq̄ri. ad qd̄ rn̄det dicēs neq̄q̄ꝫ (q̄m ipē euel. de la. p. m.) Prouer. j. Fruſtra iacit̄ rhete an̄ oculos pennatoꝝ ibi di cit inter̄. facile euadit laq̄os in terris q̄ ſꝑ h3 oculos in ce lis. Et nō. q̄ multi ſunt laquei videlicet.

M Oculi nr̄i q̄re ad deū ſē dirigendi.

Cupiditatis. Job. xviij. Baldach loq̄ns d̄ cupido dixit Immiſit in rhete pedes ſuos. ⁊ in maculis eiꝰ ambula te nebit̄ plāta eiꝰ laq̄o. plantā vocat extremitatē vite qꝛ q̄n tomagis accedit cupidꝰ ad finē vite ſue tantomagis exar deſcit in cupiditate. vñ Hiero. Cū alia vicia in hoīe ſene ſcant ſola auaricia iuueneſcit. j. Thi. vj. Qui volunt diui tes fieri incidunt in laqueū dyaboli.

Praue cōſuetudinis. Prouer. v. Iniq̄tates ſue capiūt impiū. ⁊ funibꝰ peccatoꝝ ſuoꝝ conſtringet̄.

Praui exempli. Oſee. v. Laqueus facti eſtis ſpeculatiōi ⁊ rhete expanſuꝫ ſup taboꝛ. hoc dicit malis p̄latis q̄ ſuo exemplo alios trahunt ad peccatum.

Perplexitatis. pš. Funes pctōꝝ circūplexi ſunt me.

Temptationis. Hiere. l. Illaqueaui te ⁊ capta es babi lon: ⁊ neſciebas.

Inepti timoꝛis. ſ. male humiliantis. pš. Laqueū paraue runt pedibꝰ meis. ⁊ incuruauerunt animā meam.

Praui amoꝛis. Eccl̄s. vij. Inueni amarioꝛē moꝛte muli ere q̄ laqueꝰ venatoꝝ eſt. Eccli. ix. Ne reſpicias mulierē multiuolā ne foꝛte incidas in laqueos illiꝰ.

Pene. pš. Laqueꝰ ꝯtri. eſt ⁊ nos liber. ſu. Job. xiij. Po

N Multi ſūt laquei.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ſuiſti in neruo pedē meū. Prouer. xj. Qui cauet laqueos ſecurus erit. ⁊ q꞉ tot ſunt laquei.

¶ Reſpice in me ⁊ miſerere mei: q꞉ vnicus ⁊ pauper ſum ego.

¶ Reſpice) o dn̄e nō dicit aſpice. q. d. ego ſuꝫ retro te. Lu. xxij. Reſpexit dn̄s petrū. Eccli. xj. eſt hō marcid⁹ ⁊ egens recupatiōe pl⁹ deficiens ⁊ abundās paupertate ⁊ ocul⁹ dei reſpexit illū in bono ⁊ erexit eū ab ab hūilitate illi⁹ (i me) creaturā tuā. ps. Opa ma. t. ne deſ. Sap. xj. Nihil odi. e. q̄ fe. ps. ꝓtector nr̄ aſ. de⁹. ⁊ reſpice in fa. xpi tui. reſpice dico oculis mie tue ſicut reſpexiſti petrū. Luc. xxij. h̄ eſt qđ ad dit ⁊ (miſerē. m.) q̄ aūt miſereri debeat oñdit vſq꞉ ad finē ps. p totū: ⁊ ponit. xiiij. cauſas. Prima cā eſt q꞉ ſolū deū q̄ rit. vn̄ dicit (q꞉ vni. ſū) q. d. nō diuiſus ad mlta querenda. q꞉ vnā petij a dn̄o. h. req. vt inha. in do. dn̄i ⁊c. j. Reg. In pncipio fuit vir vn⁹ ⁊c. hoc nō pt̄ dicē q̄ plēs hꝫ pſonatus q꞉ mōſtrū eſt. i. vna ſb̄a ⁊ plēs pſone. Cañ. vj. Una ē colū. ba mea. ij. Reg. j. Sicut mr̄ vnicū diligit filiū ita diligebaꝫ te. Luc. vij. Ecce defunct⁹ efferebat̄ mortu⁹ fili⁹ vnic⁹ ma tris ſue ⁊ ſequit̄ ibi q̄ dn̄s ſuſcitauit eū. qđ eīn vnū ē non pōt eſſe in diuerſis locis: ſed ſicut dꝛ Math. vj. Ubi ē the ſaurus tu⁹ ibi eſt ⁊ cor tuū. vn̄ q̄ multos theſauros hꝫ cor hꝫ diuiſum ⁊ ita nō eſt vnic⁹ Oſee. x. Diuiſum eſt cor coꝝ nūc interibunt. vn̄ ſi querat̄ a talib⁹ qđ nomē eſt tibi: rn̄de re poſſunt legio. ſicut rn̄dit dyabol⁹ Math. v. Scđa cau ſa eſt paupertas ſpūalis de qua dicit (⁊ paup ſum ego) vir tutib⁹. ſ. in mei reputatiōe. Luc. xvij. Cū oia bona feceritꝭ dicatis ſerui inutiles ſum⁹ qđ debuim⁹ facere fecim⁹. gre go. vn̄ mens dignior efficit̄ inde ſibi indigna videt̄. Item paup reb⁹ ⁊ ſpū in veritate q̄ paupertas p̄ciū eſt regni celoꝝ. Math. v. Bti paupes ſpū ⁊c. Tercia cā eſt anguſtia ſiue tribulatio cordis iuſti. vnde adiungit.

18 ¶ Tribulatiōes cordis mei multiplicate ſt̄ de neceſſitatib⁹ meis erue me.

¶ Tribulatiōes cor. mei mul. ſunt) Tribulat̄ eīn vir iuſt⁹ intus in corde ꝓpt̄ mala alioꝝ. vn̄. ij. Coꝝ. xj. Quis ſcāda lizat̄ ⁊ ego nō vror ⁊c. Quātū ergo multiplicant̄ mala ho minū tantū multiplicant̄ tribulatiōes iuſtoꝝ. Item tribu lat̄ ex ꝓlongatione exilij. ps. Heu mihi q꞉ incolat⁹ me⁹ ꝓ longat⁹ eſt. Itē ex dilatiōe patrie. ps. Qn̄ veniā ⁊ appare bo añ faciē dei fuerunt ⁊c. Et iō dicit (multe) ps. Multe tribulatōes iuſtoꝝ: ⁊ poeta dicit. Et q̄ nō cauſas mille do loris hꝫ. Quarta cauſa eſt tribulatō corporis: vn̄ addit pe tens ab ea liberari (de neceſſita. m. erue me) i. de tribula tiōib⁹ exteriorib⁹ q̄ dicunt̄ neceſſitates q꞉ tales ſūt vtiles ⁊ ineuitabiles. vtiles ſunt ad hūilitatē habendā ⁊ ad pati entiā exercitādā. Roꝝ. v. Tribulatio patientiā opat̄. In euitabiles Math. xviij. Neceſſe eſt vt veniant ſcandala. ij. Thi. iij. Oēs q̄ pie volunt viuere in xp̄o ieſu pſecutio nē patiunt̄. Act. xiiij. Per multas tribulatōes oꝫ ⁊c. Ro. viij. Ipa creatura liberabit̄ a ſeruitute corruptiōis in li bertatē glie filioꝝ dei. vn̄ pꝫ q̄ mō neceſſario ſubeſt hō tri bulatiōib⁹ ſicut ſeruus ſeruituti. Quinta cā eſt humilitas cordis. vnde dicit.

19 ¶ Uide humilitatē meā ⁊ laborem meum: ⁊ dimitte vniuerſa delicta mea.

¶ Uidi hūilitatē ⁊c. (humilitatē meā) i. tribulationē hūi liantē me. Treñ. j. Uide dn̄e qm̄ tribulor. Itē treñ. iij. Re cordare paupertatis ⁊ trāgreſſiōis mee abſinthij ⁊ fellis. vel (vide hūilitatē) cordis in cōtritōe ⁊ laborē corpis in ſatiſ factiōe. ps. Uide qm̄ tu laborē ⁊ dolorē cōſideras. Alia lit tera hꝫ (porta hūilitatē meā ⁊ laborē). j. Pet. ij. Pctā no ſtra ipe ptulit ⁊c. Eſa. xlvj. Ego feci ⁊ ego ferā ego porta bo ⁊ ego ſaluabo. Iac. iiij. De⁹ ſup. reſi. hu. aūt dat grām Eſa. vlt. ſm aliā tranſlationē ſup quē reſpiciā niſi ſup hu milē ⁊ quietū ⁊c. Sexta cā eſt labor corpis: vn̄ addit (la borē meū) ps. Labores manuū tuarū q꞉ mā. Beat⁹ es et bn̄ tibi erit. Iob. v. Hō nat⁹ ad laborē. Septia cā eſt mlti tudo pctōꝝ: vn̄ ſubiungit (⁊ dimit. vni. deli. mea) ⁊ ē ſimt̄ oro et allegatio. q꞉ eīn peccauit. iō indiget mīſcdia. vn̄. ij.

Paral. vi. Qm̄ peccaui ſup numeꝝ harene maris ⁊ mul plicate ſunt iniq̄tates mee. ⁊ Aug⁹. Miſericors es miſer ſum: ⁊ in ps. Tibi ſoli peccaui. Octaua cauſa eſt multitu do inimicoꝝ de quo dicit̄.

20 ¶ Reſpice inimicos meos quoniam multi plicati ſunt: ⁊ odio iniquo oderunt me.

¶ Reſpice inimicos ⁊c. (reſpice) cōuertendo vl̄ puniendo inimicos meos) mundū carnē demonia (qm̄ multiplicati ſunt) ps. Multiplicati ſt̄ ſup capillos capitis mei: q̄ ode rūt me gratis. Nona cā eſt inimicoꝝ crudelitas. vn̄ addit (⁊ odio iniquo oderūt me) ꝓpt̄ hoc eīn dn̄s multotiēs fle ctit̄ ad miam: vn̄ Deut. xxxij. ⁊ dixi vbi nūc ſunt ceſſare fa ciā ex hominib⁹ memoriā coꝝ: ſed ꝓpter inimicos coꝝ di ſtuli ne forte ſupbirent hoſtes coꝝ ⁊c. Hiere. vj. Crudelis eſt ⁊ nō miſerebit̄ ⁊ aggrauat nequiciā coꝝ cuꝫ nō ſufficit eis dicere (oderunt me) ſ; addit (odio etiā iniquo) eſt eīn odiū equū. Math. v. Dictū ē antiquis diliges ⁊c. ps. Per fecto odio oderam illos. Decima cā eſt ꝑplexitas anime a qua petit liberari cum addit.

¶ Cuſtodi animā meā ⁊ erue me: non erube ſcam quoniam ſperaui in te. 21

¶ Cuſtodi aiam meā ⁊ erue me) anima eīn obſeſſa eſt vn dicꝫ a demonib⁹. j. Pe. vi. Aduerſari⁹ veſter dyabol⁹ tan q̄ leo rugiens cir. que. quē deuo. Eccles. ix. Ciuitas par ua ⁊ pauci in ea viri venit contra eam rex magnus ⁊ valla uit eam extruxitq꞉ p gyrum munitiōes: ciuitas eſt anima: ppli cogitatōes: viri virtutes: rex magn⁹ dyabol⁹. Iob. xix Obſederūt in gyro tabernaculū meū. nō dicit cuſtodi cor pus ſed animā. Iob. ij. Ecce in manu tua eſt: verūtn̄ aiaꝫ illi⁹ ſerua ⁊ q̄d mirū ſi petat iuſtus aiam cuſtodiri. q꞉ ipaꝫ ſolā petit dyabol⁹. Geñ. xiiij. Da mihi animas cetera tol le tibi ⁊c. Undecima cā eſt ſpes. vn̄ addit (nō erubeſcam qm̄ ſperaui in te) Ro. v. Spes nō cōfundit. Duodecima cauſa eſt vnitas eccl̄ie quā ipſe cuſtodit. vn̄ ſequit̄.

22 ¶ Innocētes ⁊ recti adheſerunt mihi: quia ſuſtinui te.

¶ Innocētes ⁊ recti adheſerūt mihi) Eccli. xxvij. Uolati lia ad ſibi ſilia cōueniunt ⁊ veritas ad eos q̄ eā opant̄ re uertet̄. Alia lr̄a habet (ſimplicitas ⁊ veritas ſeruabūt me q꞉ expectaui te.) Prouer. xj. Simplicitas iuſtoruꝫ diriget eos. Innocens aūt multipliciter dꝛ. Chriſt⁹ Iob. xvij. In nocens ꝯ hypocritas ſuſcitabit̄. Heb. vij. Talis eīn dece bat vt eſſet nobis pontifex ſanctus innocens ⁊c.

Innocens multiplicit̄ dicitur.

Nō ſine pctō. Exo. xxxiiij. Null⁹ apud te p ſe innocēs eſt.
Immerit⁹. Geñ. xl. Innocens in lacum miſſus ſum.
Nō interficiend⁹. Exo. xxj. Innocens erit q̄ pcuſſerit.
Miſerans. ij. Reg. xiiij. Rex ⁊ thronus ei⁹ ſit innocens.
Paruul⁹. iiij. Reg. xxiiij. Repleuit hirlm cruore inocentū
Fidelis predicator. Iob. xxvij. Argentū diuidet innocēs.
Cuſtodiēs baptiſmū. Naum. j. Dominus mundans non faciet innocentem.
Simplex. ps. Ego in innocentia mea ingreſſus ſum.
Impunitus. Hiere. xlix. Et tu innocēs relinq̄ris nō eris.
Patiens. Iob. ij. Adhuc retines innocentiam tuam.
Stultus. Prouer. xiiij. Innocens credit omni verbo.
Hypocrita. Hiere. ij. Abſq꞉ peccato ⁊ innocens ego ſum.
Pilatus. Innocens ego ſum a ſanguine iuſti h⁹. Math. xxvij.

Decimatercia cā eſt paciētia de quo ſubdit (q꞉ ſuſti nui te) ſupra in h̄ ps. Uniuerſi q̄ ſuſtinent te nō cōfundet̄ Decimaquarta cā eſt cōtemplatio. de quo addit.

23 ¶ Libera de⁹ iſrl̄ ex oīb⁹ tribulatōib⁹ ſuis

¶ Libera deus iſrael ex oīb⁹ ⁊c.) interiorib⁹ ⁊ exteriori bus Deut. xxxij. Foris vaſtabit gladi⁹ ⁊ int⁹ pauor. treñ. j. Foris interficiet gladi⁹ ⁊c. ij. Coꝝ. vij. Foris pugne int⁹ timores (iſrael) id eſt videntes deum in cōtemplatione. Hec eſt etiam concluſio pſalmi.

Pſal. xxv.

Iudica me dn̄e qm̄ ego in innocētia mea ingreſſus ſum: ⁊ in domino ſpe rans non infirmabor. 1

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf